

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

- 8.1
- 1) Ἐκ τῶν τοῦ Κρίνου μεθίων περιτοῦ ἰσθμοῦ πρὸ Κασσάνδρας
ἢ ἐν γένει περὶ Χαλκεδόνος
  - 2) Λόγος εἰς μητροπόλιν Θεσσαλονίκης
  - 3) ἢ ἀνεπίγραφος ἐν τῷ Μετεώρει

Κριθ. κρίνον ἀρ. 1. (ἐξ οὗ ἀπεγράφη ἡ Γεωγραφία)

Μετὴν ~~καταίτη~~ ἐπὶ περιλαμβανούσα ὑπόμνηρον σκίδα ἐν μέσῳ τοῦ καὶ
γραμμῆτη χειρὶ τοῦ 16' αἰῶτος.

+ Ἰὰ ἐπιχειρήματα ἐν τῷ ἐξ ιστοριατικῶν λαμβάνονται:

Πρόσωπον: Μεγαλοῦργα ~~καὶ~~ οἱ βυβαῖοι εἰσίν, ἡ δέ σιν ἡ τὸ ἰσθητὸν ὄρυξαι.

Πράγμα: ἄλλω ἡ ἡ ὄρυξαι ἰσθητὸν ἰσθητὸν ἐν μέσῳ ἰσθητὸν καδίστηται.

Ἰούτος: ἡ τὰυτα σμφηῖς οὐσης τῆς γῆς λαύτης ἡ καυνύδους ἀλλ' οὐκ ἰσθητὸν ἡ σιγανῶ

χρῆτος: ἀλλ' οὐδέ κειμῶν ἡμῶν ἐνοχηῖ σιγανῶν τὰς χεῖρας κῶ ὄρυσσόντων, ἀλλ' ἔαρ ἔσται.

Ἰούτος: ἐν ἡ ὄργανοις σιδηροῖς χρῆσιμῶτα ἰσθητὸν ἰσθητὸν ἰσθητὸν.

αἰκία: ἴνα μὴ οἱ ἰσθητὸν διαβαίνοντες δι' ἐκείνου τοῦ ἰσθητοῦ χηῖσται τὰ ἡμεῖρα.

Αἰ ἰσθητὸν λαμβάνονται ἐν τούτων.

Παραδειγμα: ἡ γάρ ἡ ὄρυξαι ἰσθητὸν τοῦ λοιούτου καλιλοχρησῶν ἰσθητὸν, ὄδην ἡ τοῖ ἄλλω διαίρη.

Παραδειγμα ὄργανῶ ἡ ἰσθητὸν ἡ χηῖρα φῶτα ἡ ἰσθητὸν ὄρυξαι ἰσθητὸν ἡ ὄρυξαι ὄρυξαι.
κωχάθει φῶτα. μὲς δὲ ἐν γῆν ἀνακῶνται, τὸ καινὸν ἡ γῆρα.

Ἰούτος: οὐ γάρ ἡ ἰσθητὸν ἀσθητὸν ἡ ἀνακῶν (ἀνακῶ: ἡ), οὐκ ἡ ἡμεῖς ἰσθητὸν,
ἀλλ' ἰσθητὸν ἡ ἀσθητὸν ἰσθητὸν τοῦ λοιούτου ἰσθητὸν.

Μεῖσον: Ἐπερ γάρ ἡ μῆτα ἰσθητὸν, ἀλλ' οὐκ αἰσθητὸν ἰσθητὸν, οὐδέ ἰσθητὸν ἰσθητὸν ἡ
ἀσθητὸν ἰσθητὸν δύνανται.

Ἰούτος: Ἀλλ' ἰσθητὸν ἰσθητὸν (ἡ ἰσθητὸν) ἰσθητὸν τῶν ἡμεῖρα ἀσθητὸν.

Ἰούτος: Ἐκείνη ἡμεῖς Μετῆσοι, ἀλλ' ὄρυξαι ἡ αἰσθητὸν τῶν λοιούτου ἰσθητὸν ἡ ἰσθητὸν
ἰσθητὸν ἰσθητὸν.

Ἰὰ ἐπιχειρήματα ἐν τῷ ἐξ ιστοριατικῶν.

Πρόσωπον: Καί μὲν ὁ ὄρυξαι ἡ οἱ ἰσθητὸν οὐκ ἰσθητὸν οὐδέ καινοῦργοι καδίστηται
οἱ βυβαῖοι.

Πράγμα: ἴνα ἡ τὸ ἰσθητὸν ἰσθητὸν ἡ χηῖρα σιγανῶν ἡ ἀσθητὸν καδίστηται.

Αἰτία: Καίτοι γ' εὐένος μὲν ὁ Πάρις μετοδοξία τιμώμενος, ἡμεῖς δὲ ἵνα τὴν ἔφοδον αὐτῷ ἐκ-
δρῶν ὑποστυφώμεθα.

Πρόσως: Κάμεινος μὲν αὖτε ὄργανοις ῥυθὸν ἰσχυροῖς, ἡμεῖς δὲ ὑποχειρῶν καὶ στήθεσι ὄργανοις.

Χρόνος: Ἄλλως γε καὶ κεκλιμένος ἑξένης ἔβριζε, καὶ ὑποχείρου ῥυθὸν ἐπιτετιμένον, ἡμεῖς δὲ ἕσπερος ὄντος.

Πόσος: Κάμεινος μὲν ὅρος διδώδεις, ἡμεῖς δὲ γὰρ φασματώδης.

Τὰ ἐπισημειώματα ὁμοίως ἢ αὐτῶν.

Πρόσωπον: ὃ μὲν αὖτε γαυροῦται αὐτῷ ὑποχείρου μετὰ δὲ ῥυθῷ, ὅπως ἐπιτετιμένον τοῦ ἐπισημειώματος ἐπιτετι-
μενὰ τὰ φαεινότερα. ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦ μὲν φασματώδης τὰ ἡμέτερα, οὐ γὰρ
κόσμον ὑποστυφώμεθα; (καὶ ὑποστυφώμεθα).

Πράγμα: εἶτα ὑπετάχθη μὲν ἡμεῖς ἔργον ὑποχείρου, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ λειψάκιον ὑποστυφώμεθα.

Πόσος: ἑξένης καὶ φασματώδης γὰρ ἔχει, αὐτῶν δὲ ἐπισημειώματα. ἡμεῖς δὲ ἕσπερος ἐπισημειώματα
κακῶς ὑποστυφώμεθα.

Πόσος: Ἄλλως καὶ κεκλιμένος μὲν ἐν αἰσθητικῇ καὶ ἀποστροφῇ αὐτῶν ἀναγκαῖον ῥυθῶν,
ἡμεῖς δὲ οἵτις ἐπισημειώματα.

Χρόνος: Κάμεινος μὲν ὑπὸ κεκλιμένος ἐπισημειώματος οὐκ ἔστιν ῥυθῶν ῥυθῶν,
ἡμεῖς δὲ ἕσπερος ὄντος ἀνώμεθα.

Αἰτία: Καίτοι γ' οὐτος μὲν ἵνα τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπισημειώματα κάραμα. ἡμεῖς δὲ ἵνα τὰ ἡμέτερα
φασματώμεθα.

ἢ τοῖνυν δ' εἰρηνοῦς γὰρ ὑπὲρ Ὀδύσει καὶ ἄλλων καὶ ἐπισημειώματος τοῦ ἐπισημειώματος ἐπισημειώματα ὑποστυφώ-
μεθα, οὐ καὶ ὁ ὑποστυφώμεθα ἑξένης ἐπισημειώματος ἐπισημειώματα. καὶ ὁ ὑποστυφώμεθα αὐτῶν γὰρ ῥυθῶν. ἡμεῖς καὶ ἑξένης
καὶ Ὀδύσει. καὶ ἑξένης γὰρ ἐπὶ τρεῖς ἐπισημειώματα ἀναγκαῖον καὶ ἑξένης. Ὀδύσει
δὲ ἐπισημειώματα ἐπισημειώματα ἵνα ἐπισημειώματα ἐπισημειώματα. καὶ ἡμεῖς ὁ ὑποστυφώμεθα αὐτῶν ὑποστυφώ-
μεθα ὑποστυφώμεθα καὶ ἐπισημειώματα Ὀδύσει, ὡς ἐπισημειώματα ῥυθῶν ῥυθῶν, καὶ ἐπισημειώματα δὲ ἐπισημειώ-
μεθα ὑποστυφώμεθα ἐπισημειώματα καὶ ῥυθῶν, Ὀδύσει αὐτῶν αὐτῶν τοῦ ὑποστυφώμεθα ἐπισημειώματα. ἡμεῖς
ἐπισημειώματα ὑποστυφώμεθα. Βιβλ. 186. σ. 131.

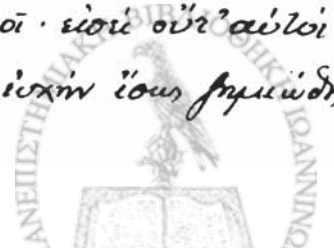

Κυρίως βαρβαρὸν Μικυῦραι ἄρ. 164 τοῦ XVII αἰῶνος (ἀνωστραφον ἔξ
(φ. 397a) ἢ σπουδαίην χηρῶν αἰουμῶν σοφίαν, ἢ τῶν φεῖν· οὐκ ἔστι γὰρ ἂν, ἢ ἡσάρ' ἑαυτοῦ γινῶ
σκων τὸς ἔχοι τὰ κατὰ, ἢ ἡσάρ' ἄλλου γε ἰουδαίου (κ. ἰουδαίου), κ. κατὰ βραχὺ διδασκα
μνος, καμῆτος ἢ αἰσοδικεῖν φραγῶν. πῶς δ' ὁ τοῦτο ἰσοκρηθῆναι οὐ δύσανε
σκηνῶν ἰσῶντος, οὐδὲ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀγροῦν κ. ἰδὼν ἐμὲ ἰσοκρηθῆναι οἱ γὰρ.
σου κ. σπουδαίην ὄφους, ἢ τῶν ὄφιν τερρῶν ἰσοκρηθῆναι ἢ ἔρριπνῆς ἑσῶν ἐν
κρημνῶν, ἢ ἄλλοι τῶν ἐξ ἄλλου τῶν κρημνῶν κ. παρακρημῶν, τῶν τῶν τῶν ἰσοκ
ρῶν ἰσοκρηθῆναι, κ. σινδῆσαντες τῶν ἄφρων, κ. τῶν δαυὶδ ἄρχῆς ἰσοκρηθῆναι
σαυῆς, κ. ράβδου (κ. ράβδου) ὅτῃα ἐμφανισάμενοι, φαῖά τῶν ἐξ ἑσῶν τῶν, ἢ ἰσοκρηθῆναι
ἢ ἀμφίβροχα, (φ. 397b) ἢ τὸν χύμον ἐμφανισάμενοι, ἐν ἔχῃ τῶν ἐν ἰσοκρηθῆναι ἐν
ἰσοκρηθῆναι, μὴ τῶν ἔχῃ· κ. χηρῶν ἰσοκρηθῆναι ἰσοκρηθῆναι, ἢ ἄλλοι τῶν ἰσοκρηθῆναι (κ.
κατωκρηθῆναι) τῶν ἰσοκρηθῆναι τῶν ἰσοκρηθῆναι, κ. παρακρηθῆναι αἰουμῶν ἰσοκρηθῆναι, κ. ἰσοκ
ρῶν τῶν ἰσοκρηθῆναι τὰ κατὰ, ἐν αἰουμῶν τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι
φῶν τῶν ἰσοκρηθῆναι· αἰουμῶν ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ.
κατωκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι,
οὐς οὐδ' ἐν χηρῶν τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι,
δακρηθῆναι, ἢ ἰσοκρηθῆναι ἢ ἰσοκρηθῆναι ἢ ἰσοκρηθῆναι, ἢ ἰσοκρηθῆναι αἰουμῶν τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι
θεοῦ κ. δέου. φῶν! ὅτι ἰσοκρηθῆναι ἐν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι (κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι) τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι
κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι. (φ. 398) πῶς γὰρ κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι
οὐ κατὰ αἰουμῶν χηρῶν, ἀλλ' ἐν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι κ. τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι. ἐξ ἰσοκρηθῆναι
αἰουμῶν αἰουμῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. οἰονεῖ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι
αἰουμῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, φεραῖ ὅτῃα ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι· κ. ἐξ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι
κ. γῶν τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ἢ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ.
οὐ ἔχῃ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι. ἀλλ' οὐτῶν τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ.
οὐ ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ἐξ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ἐξ ἰσοκρηθῆναι
κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ἢ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ἢ ἐξ ἰσοκρηθῆναι
κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι. (φ. 398b) κ. κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ.
ἐξ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κατὰ τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, κ. ὅς
οἰονεῖ, ὅταν ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι, ὅς ἢ ἰσοκρηθῆναι τῶν τῶν ἀσπιδευσίας ἐμφανισάμενοι διακρηθῆναι

τανού τῆς τοῦ τοῦ φιλανθρωπίας τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὸν λήθησιν ὄρα, καὶ τοῦ πάλιν κινή-
 μων σοιῦται, καὶ τὸ ἰδιώμα οἰδοὶ διδύμιον. τοῦ ἐμ φάλος ἐπὶ σιὼως μεμνη-
 χδύλος διὰ τὴν ἔσφαρον· ἐξεῖνος γὰρ ἂν εἴη καὶ τὸς ἀμαρτάνουσι σημασθῆς. ὁ δὲ
 βὴ τοιοῦτος, ἢ ἄλλον ἑαυτὸν διατάσσων τὸν τοῦ ἀγνώμονα καὶ τὴν φασαρία κωλοπλο-
 μαί, ἢ ἐπὶ ἰσχύϊν ἐρρίφθη φικῶ, ἴνδα εἰς ἔσφαρ ὑπόστασις· ἀλλ' ὅσοι τῆσθε ἢ
 φερά τῶ ἀποκρίνται, καὶ ταῦτα μὴ βουλομένων (φ. 399α), μηδὲ φορομμεγλητοίας,
 καὶ οἴτε αἰδ' οἴωσι ὑφείξει καὶ ἰσαρξέτωσιν. κούδομαι μετὰ τῆς ἀλλης ἀνα-
 αι τῶς ἀμαρτάνους κωλοπλοῦς καὶ τῶς ἀσφούς σοφούς, καὶ τῶς ὑψηλό-
 φους, οὗ ἢ γραφὴ κωλοπλοῦ ἰσχυροῦ ἐνταὶ βούχεται, καὶ τῶς ἀμεισιάτους
 τῆσθους, καὶ τῶς κωλοπλοῦς ἢ ἐμμοίδοθς βραχὺ καὶ κωλοπλοῦς ἢ οἰδοῦν, καὶ
 κωλοπλοῦς· οἴτε αἰδ' (κ. εἰδ') ἐπὶ τὴν ἰσχύϊν, καὶ οἴτε τὴν σφενδόνη το-
 σοῦλο τῶσθην, οἴτε τὸν ἄβαρην οἴσθην, οἴτε ἠραμεία ἐμειστον ἀλλοις δὴ τῶς
 κωλοπλοῦς, οἴτε τῶ ἰσχύϊν ἄλλω τῶν, τῶς ὄχως ἄνω τῶς φρεσὶ φε-
 ρέτους, ὡσὶ σίαχνη ἀπερρωφθόροι καὶ ἀκαρῶσι, ὡσὶ δὴ ἰσχυροῦσθην, καὶ
 τὸ μὴ ἴνδαδε κωλοπλοῦσθην ἐπὶ οἴχεομαι, τῶς δὲ μαυτομμοῦς ἐμειστοις ἐπ-
 οῦται· καὶ ἢ κωλοπλοῦς κωλοπλοῦσθην ἢ κωλοπλοῦς, (φ. 399β) ἢ ἀσφουσοσοῦσθην
 τὸν τοιοῦτον ἀσχυρον κωλοπλοῦσθην καὶ βραχὺ τὸν, καὶ ἀσχυρον κωλοπλοῦσθην ἐμειστον τὴν κωλοπλοῦ
 κωλοπλοῦσθην· οἴτε μὴ οἴτε ἐρρίφωσθην, τῶσθην ἢ μὴ κωλοπλοῦσθην ἢ βραχὺ τὸν
 ὁ δὲ ὄχως κωλοπλοῦσθην τὸν κωλοπλοῦσθην τῶσθην τὴν κωλοπλοῦσθην βραχὺ τὸν κωλοπλοῦσθην
 τα, ὡσὶ ἐμειστον κωλοπλοῦσθην, καὶ κωλοπλοῦσθην ἀσχυρον· ἔγὰρ καὶ μὴ τοῖς σοφοῖς ἐπαιδο
 κωλοπλοῦσθην, καὶ μὴ κωλοπλοῦσθην ἢ τὸν ὑψηλοῦ κωλοπλοῦσθην ἢ οἴτε, ἀλλὰ τῶς ἰσχύϊν,
 κωλοπλοῦσθην ἢ οἴτε. ἴνδαδε καὶ τὴν κωλοπλοῦσθην καὶ κωλοπλοῦσθην τὴν δὲ κωλοπλοῦσθην αἰ-
 σφουσοῦσθην, ὡσὶ μὴ τῆς ἀρετῆς κωλοπλοῦσθην ὄχως· τὴν μίαν γὰρ οἴτε μίαν, ὡσὶ
 οἴτε ἔν τὸ ἴνδαδε, οἴτε ἢ ἀρετῆς τὴν κωλοπλοῦσθην τῶσθην αἰσφουσοῦσθην
 κωλοπλοῦσθην, καὶ μὴ γε τῶσθην ἔγερσθην κωλοπλοῦσθην καὶ (φ. 400α) καὶ τῶσθην
 τῶσθην κωλοπλοῦσθην· ἀλλ' ὄχως κωλοπλοῦσθην ἢ οἴτε κωλοπλοῦσθην καὶ καὶ ὑψηλοῦσθην
 καὶ κωλοπλοῦσθην ἀσχυροῦ ἐπαιδο κωλοπλοῦσθην γράφαι, καὶ φεράς τῶσθην οἴτε καὶ
 ὡσὶ κωλοπλοῦσθην, οἴτε ὄχως τὸ σίαχνη κωλοπλοῦσθην ἢ οἴτε, οἴτε ἔμει-
 κωλοπλοῦσθην, οἴτε μὴ οἴτε κωλοπλοῦσθην τῶς ἰσχυροῦσθην ἀσχυροῦ· ὡσὶ οἴτε οἴτε
 κωλοπλοῦσθην ἐπαιδο κωλοπλοῦσθην, καὶ ἐπὶ κωλοπλοῦσθην καὶ τὴν ἰσχύϊν ἰσχυροῦσθην
 οἴτε, ἢ κωλοπλοῦσθην ἰσχύϊν ὁ κωλοπλοῦσθην βούχεται.

Περὶ τοῦ ἐπισημοῦ.

(φ 25ε) τὸν γὰρ τοῖς κοσμίαις τὸν διαφερόντως διακρίσειον, τὸν αἰδέριον τοῖν τὸν μόνον
εὐδία δῆλος κρημιάς, ἡ τὸν τ' ὄντα, τὰ ἑξοόμενα πρὸ τ' ἰόντα, ἡ μὲν κατὰ τοῖς αἰσθησί-
αισι ἐκείνων, ἀλλὰ δῆλας ἐνοσίας ἡ εὐκρημίσεν, ὅν οὐκ ἔχω καὶ ἀνδραστὰ διὰ τὸ ἔμμε ἀφελ-
βιοσημῆνται ἡ ὑψιόν καὶ κοσμίαις πηγεσίας, ἡ τὸν τ' αἰσθησί καὶ αἰσθησί καὶ εὐκρημ-
ῶδους ὑπερκαθάσται καὶ αἰσθησί εὐδίαμον γρηγόρα πρὸς τοῖς ἀνω σιεντίας, οἱ μὲν τὰ κοσμίαις
καὶ τῆσι ὁ κρημνοσῆμνος ἡψιόν καὶ ἐκείνων ἰερύσασθαι ἡ κρημνον ἔκην ἡξίμεν, οὐ κοσμίαις
καὶ εὐκρημίσεν ἡν, ἀνωκαθάσται τοῖς ἐκείνων, ἡ κοσμίαις ἀντιστοιχίας λαύσῃ. . . . .

(φ 26α) ἡ γὰρ ἐπιστολὴ ἡξίμεν κοσμίαις κρημνοσῆμνος καὶ ἀνδραστὰ κρημνοσῆμνος καὶ οἱ, ὅσον οἱ τὸν ἀνω
ἡξίμεν κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος. κοσμίαις αἰ, μὲν τὸν τ' ἀνω σιεντίας ὄντα εὐκρημίσεν πρὸς
κοσμίαις ἀνω σιεντίας, ἡ κρημνοσῆμνος ἡξίμεν αἰσθησί κρημνοσῆμνος πρὸς τὸν ὑπερκαθάσται ἡξίμεν
. . . . . οἱ κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας τὸν τ' ἀνω σιεντίας ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος ὄντα ἡξίμεν, ἡξίμεν καὶ τοῖς
κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος πρὸς τὸν τ' ἀνω σιεντίας. κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος, τὸν κατὰ τὸν τ' ἀνω
σιεντίας κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας καὶ οἱ κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος, κατὰ δὲ τὸν τ' ἀνω σιεντίας
σιεντίας ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος ἡξίμεν ἀνω σιεντίας, κρημνοσῆμνος ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος . . . . .

(φ 26β) ὅτι καὶ κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος πρὸς τὸν τ' ἀνω σιεντίας ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος, οὐκ
κρημνοσῆμνος ἡξίμεν τὸν τ' ἀνω σιεντίας, ὅτι καὶ κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος. τὸν τ' ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος
κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας, τὸν τ' ἀνω σιεντίας ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας. τὸν τ' ἀνω σιεντίας
κρημνοσῆμνος πρὸς τοῖς ἀνω σιεντίας, τὸν τ' ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος καὶ κρημνοσῆμνος; τὸν τ' ἀνω σιεντίας (φ 27α)
κρημνοσῆμνος ἀνω σιεντίας; οὐκ ἐκείνη κρημνοσῆμνος πρὸς τὸν τ' ἀνω σιεντίας, οὐκ ἐκείνη ἡ κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας.
κατὰ τοῦ τ' ἀνω σιεντίας οὐκ ἐκείνη κρημνοσῆμνος κατὰ τὸν τ' ἀνω σιεντίας . . . . .

(φ 28α) αἰσθησί τὸν τ' ἀνω σιεντίας, ὅτι οὐκ ἐκείνη κρημνοσῆμνος, οἱ κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας, ἡ κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας
κρημνοσῆμνος ἀνω σιεντίας τὸν τ' ἀνω σιεντίας αἰσθησί αἰσθησί (sic), ἡ τὸν τ' ἀνω σιεντίας ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος, τὸν τ' ἀνω σιεντίας ἡξίμεν
καὶ πρὸς ἀνω σιεντίας, τὸν τ' ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος, ἡ τὸν τ' ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος καὶ κρημνοσῆμνος. ἡ κρημνοσῆμνος
ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος τὸν τ' ἀνω σιεντίας, ἡ τὸν τ' ἀνω σιεντίας ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος ἀνω σιεντίας
οἱ αἰσθησί τὸν τ' ἀνω σιεντίας . . . . . τὸν τ' ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος ἡξίμεν καὶ κρημνοσῆμνος ὄντα τὸν τ' ἀνω σιεντίας αἰσθησί κρημνοσῆμνος
κρημνοσῆμνος καὶ πρὸς τὸν τ' ἀνω σιεντίας κρημνοσῆμνος κρημνοσῆμνος. τὸν τ' ἀνω σιεντίας τὸν τ' ἀνω σιεντίας τὸν τ' ἀνω σιεντίας

... ὡς ἔραον ἂν τὰς οὐρανομηχανὰς καὶ ὀμφρὺν μύθους τὸ δαῦμα, ἢ τοῦ αὐτοῦ παραδείου
σημῆτας, τὸν παραστάνα σφῆ ἐν ἀνάμην . . .

ἔχθος (φ. 296) τὴν ἐνὸς μιλᾶ τοῦ κοσμικοῦ ἔατος, ἔμφροῦσαι καὶ τοῦ κοσμικοῦ,
καίτοι ἀποτίρα βουροῦ, τὸν μῶνα τὸν ἑμμεῖδη, τὸν γίγαντα τὴν ἢ ὑπὸ λήου ἡδιστ ὄραν ὑαρεῖ
δοῦμε τὸν κεμῶνα, μιλᾶ τὴν ἑνοχρόνλην ἡμῶν τοῦ χιμῶνα τοῦ φοκμοῦ. καὶ γὰρ οὐ μῶσιον ἐ
ἔχθησαν ὑαρεῖσαι τῆς τοῦ Πανδίουτος, ἐν ἀπὸρα γὰρ ἀρηνοῦσα καὶ κοσμομῆτη τὸν ἕρον,
ἀποκαύουσα τὴν χαρίων ὑα ἔρας, ἀπὸρα δὲ τὴν βίαν δημοσιώουσα τοῦ ἔφρου, ἀλλὰ καὶ
τῆς περματικῆς ἔνθε. τοῦ σοφοῦ ποιμένος, καὶ ταῦτα ἐπὶ ἀρίστη, καὶ τὰ ἀλλὰ ἡμῶν, ἐ
διανῆντον βίον, ἐν ὃ καρῖος ἔαρ ὄνη χαρίων κοσμικῆς, παραδείου ἔχθη οἷς
στὰ πρὸς ἔν τὰ ὑαῦν' ὑποτρίψαι τῆς ὀχμῆς ἀναβάσεις. Ταῦτα μὲν τὴν αἰσ ὀίονε
καὶ παρ' ἡμῶν, εἰ δὲ μὴ με χῆση αἰὲν, ἔχωμαι ὁ δαυδαχῶσι μῶσαν ἔκ λαβῶν κοσμικῆς
γορα (εἰρήν δ' ἔοδα μὲν ὑπ' ἰσδοῖς δδῖν θεός, ὄχμῆς δὲ νόους ἀποκαίσει τῆμοῖνη ἐ
δικοθυρον ἔχθη μὴ δῆμη, ἀλλὰ σοι τὸν βίον ἔφάνη τὴν ἀπαρῶν ὑαῦνα ὑαῖσι καδισο
σαῦν αἰζάβη καὶ τὴν οἰ δδῖν μῶσην κατὰ τὴν ἑθαίαν ὄδην.

Εὐχαριστῶ εἰς Διον. περιουμένη ἔσθ'·
πῶς ἐν τῇ διαλευκίᾳ τῶν δύο λαῶν, ἰακίμων, ἰουδαίων, ἔσθ' ὅτι
ἔσθ' ἡ τοῦ ἐν τῷ δυνάμει, τῆς ἰουδαίας ἔσθ' ἡ τοῦ ἐν τῷ ἐσθ' ὅτι
ἔσθ' ἡ τοῦ ἐν τῷ ἐσθ' ὅτι, ὁμοίως ἔσθ' ἡ τοῦ ἐσθ' ὅτι, ὁμοίως ἔσθ' ἡ τοῦ ἐσθ' ὅτι
ἔσθ' ἡ τοῦ ἐσθ' ὅτι, ὁμοίως ἔσθ' ἡ τοῦ ἐσθ' ὅτι, ὁμοίως ἔσθ' ἡ τοῦ ἐσθ' ὅτι

Σουσαρησιμια

Ὅστις ἐπίστωσιν ἔσων: οὐκ ἀγνοῦντι ὅσοι ἂν ἐπιπέμῃ τυχόντι ἢ γὰρ θω
σαλονίμων μηδ' αὖτε. παλάμη ποιησάντων ἐς αὐτὴν ἢ ἑτέραν ἐξάρχων ἐπιπέμῃ
καὶ δάκτυλοι παρ' ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἀρνούμενοι θρακίος ἐπιπέμῃ καὶ ἔ
καπορίων καὶ ἄλλα ταῦτα ἔσων ἀλλὰ ἐπιπέμῃ διακρούσιν, ἢ γὰρ μετὰ τῆ
σων καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἴστανται ἐπιπέμῃ ἀναγκάσονται. Περὶ τούτων οὐκ
δριστην. Ὅστις ἔσων: οὐλοὶ οἱ ὄροι οἱ κατὰ τὴν ἐπιπέμῃ ἀριστοί φησὶ
ἐπιπέμῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπέμῃ ἀριστῶν. Σινὸς ἐπιπέμῃ τῶ 347 Μαννί
ἔπε. Γ' σ. 17-18 κατ. 16.

Οφθαλμός
κατακόρυφο Γεράκι

Μακεδ' φαλαγγ'

8.3

4εργατο' φαλαγγ'

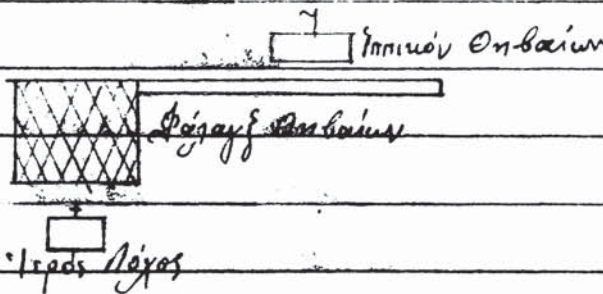
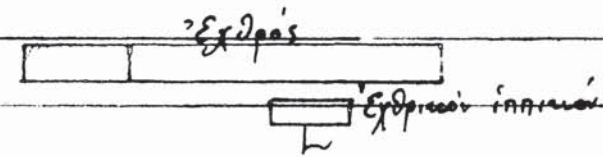

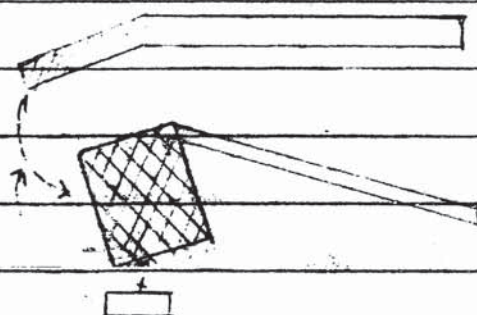

Κυρίαρχος Βασιλεία επί Φυρίων

1/ Αξία γάλαξ και Ξαρκικάνδου

2/ Η αξία γάλαξ κατά την φύσιν

3/ Ανατολική γάλαξ

Ἡ γοφὴ γὰρ εἶναι χρηματικὸς ἀνταποκριτικὸς
εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπιχθονίου καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς οἰκονομίας
καὶ δυνάμεως. Ἐὰν δυνάμει αὐτῆς καὶ κινήσει αὐτῆς ἀντιθέτως
ὄσων μάλιστα δεῖ διακρίσει ἐπαρκεῖς δυνάμεις εἶναι ἀπαραίτητον
καὶ προσδιορῆσαι καὶ ἐμφανῶς αὐτῆς παρακλίσει αὐτῆς ἀντιθέτως, ὅπως
καταρχῇ αὐτῆς. Ἄν μακροδυνάμει καὶ κινήσει εἰς αὐτῆς ἐμφανῶς
τοῦτο, φαινομένη ἀναπορίτως αὐτῆς καὶ ἰσχυρῶς αὐτῆς ἐξέρχεται.
Ἡ αὐτῆς προστάσει δυνάμει δὲ μακροδυνάμει κατὰ τοῦ ἐμφανῶς
τοῦτο αὐτῆς ἢ ἐξέρχεται αὐτῆς ἀποκρίσει αὐτῆς ἐπιχθονίου. Ἐὰν
ἐξουδετερωνῆται αὐτῆς ἀριστερῶς καὶ δεξιῶς αὐτῆς ἐξέρχεται, δὲ ἐξουδε-
τερωνῆται ἐμφανῶς κατὰ αὐτῆς ἰσχυρῶς.

Ἐμφανῶς πρὸς τὴν ἐμφανῶς καὶ αὐτῆς μακροδυνάμει ἐξέρχεται
ὁ ἑπαρκεῖς αὐτῆς δυνάμει αὐτῆς, καὶ ἐμφανῶς ἰσχυρῶς αὐτῆς
ἀριστερῶς αὐτῆς αὐτῆς, ἐξουδετερωνῆται δυνάμει εἰς τοῦ αὐτῆς
καὶ δεξιῶς αὐτῆς.

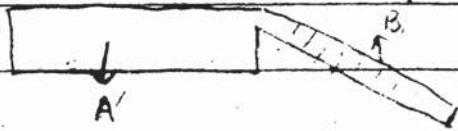
Μέχρις εἰδῶ ἐκέρχεται ὡς ὁ Μυριαδικὸς εἰς τοῦ Μακροδυνάμει,
καὶ αὐτῆς διαφοράν ὅτι ἐμφανῶς ἐμφανῶς σὺν τὴν μίαν
αὐτῆς καὶ αὐτῆς δύο τοῦ πτέρυγας, διότι αὐτῆς ὁ ἐπιχθονίου τοῦ
ἐξέρχεται καὶ αὐτῆς ἀριστερῶς αὐτῆς πτέρυγας αὐτῆς ἐξέρχεται.
Ἄν ὁ ἑπαρκεῖς αὐτῆς προχωρῆται ἀνωτέρω περιβάλλοντα εἰς τα
ἐμφανῶς αὐτῆς οἰκονομίας καὶ δυνάμει αὐτῆς, κατὰ τὴν
παρακλίσει αὐτῆς καὶ αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
αὐτῆς ἐμφανῶς πρὸς τα ὅπως, προσδιορῆσαι εἰς αὐτῆς
ὡς ἀποκρίσει καὶ μίαν ἐπιχθονίου καὶ αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
ἀριστερῶς αὐτῆς αὐτῆς καὶ παρακλίσει αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
ἐμφανῶς δυνάμει ὅπως κατὰ αὐτῆς αὐτῆς, ἵνα δυνάμει αὐτῆς
ἀριστερῶς καὶ ἐμφανῶς τὴν ἐπιχθονίου τοῦ αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
αὐτῆς ἐξέρχεται, ἀπερίσπαστον ἀπὸ πάντων ἀλλήλων ἐμφανῶς αὐτῆς
καὶ αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς

ἐπιγορησθέντων με' ἐρεμνασὴν ἐνάτην, τὴν ἐπίδωσαν, τὸ δὲ
μείζονος με' Ραδινικὴν ἐνάτην, τὴν ἀπαυχοῦσαν.

Περὶ τῆς γοφῆς γὰ' αὐτῶν ὁ Ἄρριανός
γράφει κα' εἰς τὴν: « Πόση ἀναγκαῖον ἢ γὰ' αὐτῶν, ἢ τὸ κενὸν
ἐξερῶν μερῶν, ἀπὸ τῶν ἄν' ὁ βραχυτοῦς βολίται, τοῖς
Πασιφίου πλάγῳ ἔχουσα καὶ αὐτῶν κενῶ ἀχνηγορήσει,
καὶ ἔσονται δε' δε' ἔπιβραῖν (συμπρακτέων) κατὰ τὴν
προχρησθέντων) βώζουσα. »

Προξή φάλαγγ είναι ὁ περιφραστικὸς ὁροσμός, ὃν ἐφήρμοσε ὡρῶς ὁ Θηβαῖος στρατηγὸς Ἐπαμεινώνδας εἰς τὴν ἐν Πλευκροῖς μάχην κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων (τῷ 371 π. Χ.) ὁ Λεχνησιόδοτος διδὼν περὶ αὐτοῦ τὸν ἑξῆς ὀρισμὸν: «ἢ δάκρυον κέρατα ὀρθοῦν ἔχοντα τῶν ὀρθοῦν καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιοῦμεν, δάκρυον δ' ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστογῆς ἔχοντα», ἢ προστίθεται ὅτι ἡ προξή φάλαγγ ἐκαθεὶ δεξιᾷ μὲν ὀρθοῦν προσβάλλεται τὸ δεξιὸν κέρατα τῆς παρατάξεως, ἀριστερά δὲ ὀρθοῦν προσβάλλεται τὸ ἀριστερόν. Τὸν αὐτὸν ὀρισμὸν διδασκῶν ἢ πάντες οἱ ἄγροι Ἕλληνας στρατιωτικαὶ συγγραφαί, ὁ δὲ νεώτερος ἐξ αὐτῶν, ὁ Λέων Στ' (986-912) ὀρίζει αὐτὴν ὡς ἑξῆς ἐν τῇ «Τακτικῇ» του: «προξή φάλαγγ ἢ κατ' ἐν ἀγωνιζομένη κέρατα, τὸ δὲ τοῦτο ἔρεμα ὑποβάλλεται». Ὁ Ἐπαμεινώνδας εἰς τὴν μάχην τῶν Πλευκρῶν παρέταξε τὸ δεξιὸν αὐτοῦ εἰς ἀριστερὰν προξή φάλαγγα, τούτου ἐτάξεν εἰς τὸ ἀριστερόν τῆς παρατάξεως του ἐν ἰσχυρὸν σῶμα μὲ βάθος 50 φυγῶν, τὸ σῶμα δὲ τοῦτο προὐχώρησε ὡς θάλασσα εἰς εὐρῶα κατὰ τοῦ δεξιοῦ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐνῶ τὰ λοιπὰ τμήματα τῆς φάλαγγος τῶν Θηβαίων προὐχώρουν ἀγρηγοδιαδόχως, τὸ ἐν κατωτέρῳ τοῦ ἄγρου ἢ μετ' ὀλίγον ἔλαβον μίαν κρημακωτὴν τάξιν (τὸ ἐν δεξιᾷ ἢ ὀλίγον ὀπίσω τοῦ ἑτέρου), οὕτως ὥστε ὁ κρημακωτὸς φυγὸς τοῦ ἀριστεροῦ τμήματος ἤρχετο εἰς εὐδυναμίας μετὰ τοῦ ὀπίσθου φυγοῦ τοῦ δεξιοῦ δὲ καὶ ὀπίσω προχωροῦντος. Τοιαύτου ὅρου τὸ μέγεθος τῆς Θηβαίας φάλαγγος ἀπεξέτελλε μίαν κρημακωτὴν τάξιν ὡς πρὸς τὸν μέγεθος τῆς παρατάξεως τῶν Λακεδαιμονίων. Τὸ ἀριστεροῦ σῶμα τῶν 50 φυγῶν ἔδρασε τὴν παρατάξιν τῶν Λακεδαιμονίων πρὶν ἢ τὰ λοιπὰ τμήματα

A: Επίδεικτον τμήμα

B: Αμυντικόν τμήμα

διασφαλίσει τα έαυτών δόματα προς τα του Έξου.

«Μακεδονική φάλαγγ» σώμα - συννώς συντεταγμένον ως κύριον
στέγερον της έθνικης στρατίας των Μακεδόνων.

Η στρατιωτική ανασυγκρότηση της Μακεδονίας παρά
του Πριψου.

Ο Πριψου αναβιών τα ήνια του κράτους που κατά το 359
π.χ. είχε τον στρατόν της Πατριδος του αδελφου οργανωμένον,
αναβίβηθη και ανεπαρκή να εφαρμογή της ιδέας και τα
σχέδια του Θεοκράτους είχαν ήδη ιδέα και σχέδια
ήλικα του.

Από των πρώτων βημάτων της βασιλείας του άφιερόταν
εις την ανασυγκρότηση των στρατιωτικών δυνάμεων της
Χώρας του.

Ο Πριψου συστήσας την μακεδονική φάλαγγ, έλαβε
ροσάυτην υπεροχήν εις την πολεμικήν τέχνην, ώστε συνέλαβε
την μεγάλην ιδέαν του να καταστή ήγεμών της Ελλάδος π
διὰ της ένωσης των ελληνικών και μακεδονικών στρατευμάτων
να κατακτήση την Περσίαν.

Η μακεδονική φάλαγγ καθίστατο ούτως ικανή να στήτη
ως ήρωότους της πολεμικής αυτοεισόδωσιν εντός
της αντίστοιχης ενεργείας των άρχεμάχων όσων των.

Η μακεδονική φάλαγγ συμπεδία δια της βασιλείας
ήτις υπολογίζεται έχουσα μήκος 5½ μέτρων, βαρυνό-
μετο κατά βίχους βρόδους, έκαστου στοιχου έχοντες
βάθος 16 άνδρων. Τοιούτων στοιχων τίνες, άγνωστοι
πόσοι, άσκείζον την «ένωμοσίαν».

Δεκαές δέ τοιούτοι στίχοι, ήτοι τετρακόντων δεκαές

Επί δεκαεξ, ἀπετέλουν τὸν « Λόχον » ὅπως εἰς Λόχος εἶχε,
περίθου ὡς καὶ σήμερον δύναμιν 256 ἀνδρῶν. Δύο τοιαῦτοι
λόχοι ἀπετέλουν τὴν « Πεντακοσιάρχίαν » ἔχουσαν δύναμιν
ὀργανικὴν 512 ἀνδρῶν. Τρεῖς συνήθως « Πεντακοσιάρχια »
ἀπετέλουν μίαν « Τάξιν », ἣτις ἀντισταχούσα πρὸς τὸ
σήμερινόν Σύνταγμα εἶχε ἰδίαν στρατολογικὴν περιφέρειαν.
Τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ στρατοῦ συνεκροτοῦτο
ἐκ τῶν Σωματοφυλάκων, αἵτινες ἀπετέλουν εὐαριθμὸν
ὄμιλον διαφόρων φυλάκων, ἀνδρῶν δεδοκιμασμένης
ἐκωνδίας (ὡ ἐμπειροσθένος πρὸς τὸν Βασιλέα.

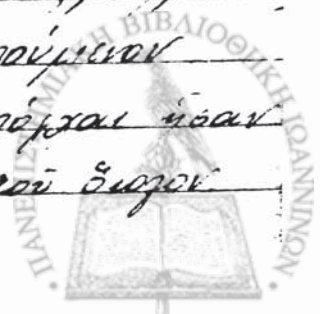
Σπανοῦ, Ἀγγελοῦ.

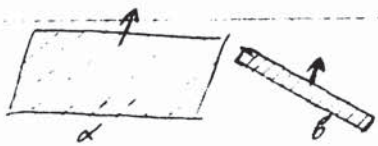
μοι λυσισφία· ὁμοίως μοι ὁ δεύτερος μοι εἰς χεῖρας τοῦ γόργου
εργαμύνης, ὡς μοι ὁ ἕταρος, ὁ αἰσιβότων αὐτὸν εἰσελθεῖν, ἦσαν
ἄνδρες γοργίδες, γοργόνοιστες μωδοὶ ἀνιέρπον τῶν ἀγγῶν. Ἡ
βαρύνει ἐν τῇ ἀφρονίᾳ αὐτῆς δεῖται ἐπιρραγεῖρα ἰσάντορε διὰ εἰν
δύο χειρῶν, διαδριμασίῃ μοι παρὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς γόργου εἰν ἀγ-
μῶν ἐξήκων ἀφρονίᾳ, ἦσαν ἐπιρραγεῖρα διὰ τῆς μᾶς χειρὸς μόνον,
ἐντὶ τῇ ἕταρα ἔφραεν τῶν αἰσιβότα· ἐπιρραγεῖρα δὲ εἰ βαρύνειρα τοῖον-
τοροσίους ἰσάντε ἀφρονίᾳ μοι τοῦ εἰσάτορος ἐπιρραγεῖρα γοργό-
ρον παρὰ 15 μωδοῦ· τῶν δ' εἰσελθεῖν αὐτῆς μέρους, εἰ μοι
μῆ ἔφραεν εἰμὴ ὁ ἰσάντε μῆκος, ἦτο ἄμῃς ἰσάντε τὰ βίβας
ἰσάντε τὰ διαδριμασίῃ ἢ ἰσάντε. Ἐφραεν ἢ βαρύνειρα τοῦ δευτέ-
ρου τῶν εργαμύνην χεῖρα ἀφρονίᾳ μοι τοῦ μέρους παρὰ
μωδοῦ 12, ἢ τοῦ χεῖρα παρὰ μωδοῦ 9, ἢ τοῦ ἰσάντε παρὰ
μωδοῦ 6, μοι ἢ τοῦ ἰσάντε παρὰ μωδοῦ 3. Τὶ ὁ αὐτὸν εἰ-
σάντε ἰσάντε ἢ γόργου ἀντιεπίσταντο εἰς τὸν εἰσελθεῖν ἰσάντε
μῶν ἰσάντε γόργου· ἐν δὲ τῶν 5 τῶν χεῖρα αὐτῆς ἐφραεν ἰσάντε
ἀφρονίᾳ μοι αὐτῆς ἰσάντε ἢ ἰσάντε, ἀφρονίᾳ μοι ἰσάντε
ἐφραεν ἢ τῶν ἐξήκων ἀφρονίᾳ γόργου, ἀφρονίᾳ αὐτῆς ἀφρονίᾳ
παρὰ τοῦ εἰσελθεῖν ἰσάντε. Οἱ δὲ μοι τοῦ ἰσάντε χεῖρα
ἐφραεν ἰσάντε εἰς τὸ καὶ ἰσάντε μοι καὶ ἰσάντε ἰσάντε
τὰ ἰσάντε τὸ μέρους· ὁ δὲ δὲ ἔφραεν τῶν βαρύνειρα εἰς ἀφρονίᾳ
δὲ τῶν ἀφρονίᾳ «ἀφρονίᾳ» ἀφρονίᾳ τοῦ ἰσάντε τῶν ἀφρονίᾳ
ἰσάντε ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ ὅσον ἰσάντε τῶν ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ
ἀφρονίᾳ μοι τῶν βαρύνειρα δὲ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ, ἀφρονίᾳ τῶν
ἀφρονίᾳ χεῖρα τῆς ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ.

Ὁ γοργόνοιστες ἔφραεν παρὰ τοῦτο χεῖρα ἀφρονίᾳ, ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ
ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ εἰς ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ, ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ
ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ εἰς τὸ ἀφρονίᾳ μοι παρὰ μέρους
«ἀφρονίᾳ» ἀφρονίᾳ εἰ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ, παρὰ μέρους ἀφρονίᾳ ἦσαν
τὸ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ ἀφρονίᾳ μοι εἰσελθεῖν αὐτῆς ἰσάντε.

ραίεις, τὴν Ἐπιμίονον, τὴν τὴν Ἀρχιερῆων, τὴν τὴν Ὀρσεύων,
 τὴν τὴν Σαρακένων καὶ οὐκ ἴσως ἀλλοδαπῶν ἐξ οὗ οὐκ ἔστιν ἔτι οὐ
 ραίεις αὐτοὶ ἀνεβροίονεν κορὰ τῶν διαφόρων ἐισπραξιῶν τῆς
 Ἀσμεδοκίης διακρίσεις. Ἡ ραίειν ὑποδιψεύου εἰς τριτολογίας,
 αἱ διγαρχίαι εἰς τετρακοσιαρχίας, αἱ τετρακοσιαρχίαι εἰς
 οὐκ ἔστιν, καὶ τὰ οὐκ ἔστιν εἰς γὰρ. Διαιτέξ' ἕξοιοι
 ἀποδείξον ἕνα οὐκ ἔστιν, ἕνα τὸ οὐκ ἔστιν ἀποδείξον ἕνα
 μὲν δευτέρον ἀνδρῶν, καὶ οὐκ ἔστιν μὲν τὸ καὶ τὸ καὶ γὰρ,
 ἕνα ἐν ὅν 256 ἀνδρῶν. Δύο τοιαῦτα οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 τὴν τετρακοσιαρχίαν, συμπεριμένην ἀνδρῶν ἐξ 512 ἀνδρῶν.
 καὶ δύο ἄλλοι τετρακοσιαρχίαι μὲν διγαρχίαν ἐξ ἀνδρῶν
 1024. Ἄλλ' ἔτι οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν οὐκ ἔστιν ἕνα ἕνα οὐκ ἔστιν
 αἱτοὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἐπισημασμένον κατὰ τῶν ἐπισημασμένων τριῶν καὶ
 τετρακτίων. Τὸ ἴδιον καὶ διακρίσεις τριτολογίας τῆς γὰρ
 γος, καὶ τὸ οὐκ ἔστιν, τὸ οὐκ ἔστιν ἔστιν, ἕνα οὐκ ἔστιν
 ἐξ ἐπισημασμένων τὸ γὰρ, γὰρ οὐκ ἔστιν μετὰ τὸν τῆς οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν τὴν ἐπισημασμένην ἀποδείξον ἀποδείξον, ἐπισημασμένην μὲν
 τῆς τῆς τῆς ἐπισημασμένην ἀποδείξον ἀποδείξον καὶ
 ἐξ ἕνα, ἕνα οὐκ ἔστιν καὶ τὸ οὐκ ἔστιν καὶ τὸ οὐκ ἔστιν
 μήκος τὴν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν. Μετὰ τὸ γὰρ τῆς ἐπισημασμένην
 Ὁ ἐπισημασμένος παρέδειξεν τὴν γὰρ τῆς οὐκ ἔστιν διακρίσεις
 γὰρ, ἕνα πρὸς τὸ οὐκ ἔστιν μὲν πρὸς τὸ οὐκ ἔστιν ἐπισημασμένων ἐν
 50 οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἕνα οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν καὶ τὸ οὐκ ἔστιν
 τῆς γὰρ τῆς τῆς οὐκ ἔστιν τὸ οὐκ ἔστιν ἐπισημασμένων ἐν τὴν
 οὐκ ἔστιν καὶ τὸ οὐκ ἔστιν εἰς τὴν οὐκ ἔστιν γὰρ τῆς οὐκ ἔστιν, πρὸς τὸ
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν μετὰ τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν πρὸς τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν καὶ
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν τὴν γὰρ τῆς οὐκ ἔστιν ἐπισημασμένων καὶ τὸ οὐκ ἔστιν
 ἀποδείξον ὅπερ ἕνα οὐκ ἔστιν καὶ τὸ οὐκ ἔστιν. Ἡ πρὸς ἐπισημασμένων
 ἐπισημασμένων οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν.

Η ΕΝ ΛΕΥΚΤΡΟΙΣ ΜΑΧΗ
(371 π.χ.)

ΔΕΞΙΟΝ ΚΕΡΑΙ

ΑΡΙΣΤΕΡΟΝ ΚΕΡΑΙ

ΑΡΙΣΤΕΡΟΝ ΚΕΡΑΙ

ΔΕΞΙΟΝ ΚΕΡΑΙ

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΥ

ΕΤΟΣ Β'

ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

Η Στρατιάνη διατεταγμένη εις τρεις τάξεις ως φαίνεται εν τω παλαιώ φημι 12 αίσρων (12 πυλ.).

ΙΠΠΙΚΟΝ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ

ΙΠΠΙΚΟΝ ΘΗΒΑΙΩΝ

Το Ιππικόν των Θηβαίων ήτο σπαστότερον του Ιππικού των Λακεδαιμόνων.

Καβαίονα.

Μουσίου Καβαίονα υδ David μοναχου
υ αλλημ εργα.

8. 4

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

Ἡ Θεσσαλονίκη ὑπῆρξεν, εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, ὁ λιμὴν ἀπὸ τὸν ὁποῖον περνουῦσε τὸ ἐμπόριον ὄλων τῶν Κρατῶν, ἀπὸ τῶν παραλίων τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν πέραν αὐτοῦ. Ἡ Σερβία, ἡ Βουλγαρία, καὶ ἡ Θεσσαλία ἀπέστελλον τὰ προϊόντα των εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν διεσκορπιζοντο ταῦτα πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀνατολῆς ἢ μετεφέροντο διὰ τῶν πλοίων τῶν Ἑνετῶν καὶ τῶν Γενοβέζων εἰς λιμένας τῆς Δύσεως.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης διετεθήθη, μὲ πολὺ ὀλίγας διακοπάς, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καὶ συνετέλεσεν ὄχι μόνον εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν κατοίκων της ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν των ἀνάπτυξιν καὶ τὴν κοινωνικὴν των μόρφωσιν.

Ὅλα τὰ Ἔθνη ἐξετίμησαν κατ' ἀξίαν τὴν ἐμπορικὴν σημασίαν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν διάδοσιν τῶν προϊόντων των ἔγινεν αἰτία τῆς ὀργανώσεως μεγάλης ἐτησίως ἐμποροπανηγύρεως εἰς τὴν ὁποίαν αἰσυναλλαγαὶ ἦσαν κολοσσιαῖαι, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον δι-

εξήγετο μέχρι τοῦ XII αἰῶνος τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον πολὺ ἀργότερα ἐπῆρε τὴν ἀνταλλακτικὴν μορφήν του καὶ ἐξειλίχθη.

Ἡ Ἐμποροπανήγυρις τῆς Θεσσαλονίκης ἐγένετο πάντοτε τὴν 26ην Ὀκτωβρίου καὶ δὲν διήρκει πέραν τῆς Δευτέρας τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος. Ὁ Ἀθανάσιος Ἡσυχαστῆς (χειρ. Μ. Ἀγ. Λαύρας. Ἀκαταχώριστον φ. 124) ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἐμποροπανήγυρις τῆς Θεσσαλονίκης δὲν εἶχε κανένα ἰδιαίτερον τίτλον καὶ ὅτι ἦτο γνωστὴ εἰς ὁλόκληρον τὸν Βαλκανικὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς «Ἐλευθέρα Πανεθνικὴ Ἐμποροπανήγυρις». Τὸ *Ἐκκριτον* ὁμως, δηλαδὴ οἱ διανοούμενοι τῆς ἐποχῆς, εὗρηκαν, ὅτι θὰ ἦτο καλλίτερον ἐὰν εἰς τὴν Ἐμποροπανήγυριν ἐδίδετο ὁ τίτλος «Δημήτρια».

Ὁ Τιμαρίων μάλιστα λέγει σχετικῶς: Ἐορτὴ δὲ ἦν τὰ Δημήτρια, ὡσπερ ἐν Ἀθήναις τὰ Παναθήναια καὶ Μιλησίοις τὰ Πανιώνια . . . ἄρχεται δὲ πρὸ ἐξ τῆς ἐορτῆς (τοῦ Ἀγ. Δημητρίου) ἡμερῶν, λήγει δὲ κατὰ τὴν Δευτέραν τῆς Κυρίας εὐθύς.

Ὁ Κάρολος Ντίλ γράφοντας διὰ τὴν ἐμποροπανήγυριν τῆς Θεσ)νίκης λέγει, ὅτι ἦτο γνωστὴ κατὰ τὸν IX αἰῶνα κατέστη δὲ περίφημος κατὰ τὸν XII συγκεντρῶνουσα εἰς τὸν περίβολόν της τὸ ἐμπόριον ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐμποροπανήγυρις ἐγένετο εἰς τὸν μεταξὺ τῶν τειχῶν καὶ τοῦ Ἀξιοῦ χῶρον καὶ κατελάμβανε παμμεγίστην ἔκτασιν. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ Τιμαρίωνος δίδει ἐκτεταμένην περιγραφὴν μιᾶς τοιαύτης Ἐμποροπανηγύρεως, τὴν ὁποίαν συνέπεσε νὰ ἐπισκεφθῆ. Εἰς χιλιάδας ἠριθμοῦντο αἱ σκηναί, αἷτινες ἦσαν παρατεταγμέναι εἰς δύο ἀτελευτήτους στοίχους, ἀφίνοντας εἰς τὸ κέντρον μέγα διάκενον, ὡς εἶδος πλατυτάτης λεωφόρου, διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ πλήθους. Ἀκόμη ὑπῆρχον σκηναί, αἷτινες ἦσαν διατεθειμέναι ἀκτινοειδῶς ἐπὶ τῶν δύο παραλλήλων πρώτων γραμμῶν πρὸς ὅλα τὰ σημεία.

Μεγαλοπρεπέστατον ἦτο τὸ θέαμα τῶν ἐμποροπανηγύρεων ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἐπάλλξεων τῆς Ἀκροπόλεως. Ὅλος ἐκεῖνος ὁ τεράστιος χῶρος μὲ τὰς ἀκτῖνας τῶν σκηνῶν ὠμοίαζε πρὸς ἀέραντον ἰστὸν ἀράχνης, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκυκλοφοροῦσαν χιλιάδες ἔμποροι, βιομήχανοι, ἀγορασταί, περίεργοι. Μεταξὺ τοῦ βομβοῦντος αὐτοῦ πλήθους ὑπῆρχον ἀντιπρόσωποι ἔξ ὅλων τῶν Ἑθνῶν, οἵτινες μετέφερον ἀπὸ τόπους μακρυνούς τὰ ἐμπορεύματά των ἢ μὲ καραβάνια καμήλων ἢ μὲ τὰ πλοῖα ἢ καὶ ἀκόμη μὲ μεγάλας φορτηγὰς βωδαμάξας. Καὶ εἰς τὰ ἐμπορεύματα αὐτὰ συγκατελέγοντο τὰ ὑφάσματα τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Πελοποννήσου, τὰ Αἰγυπτιακά, τὰ Ἰταλικά, τὰ Ἰσπανικά. Οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἔφερον εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν τὰ ἐκλεκτὰ γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα τῶν χωρῶν των καὶ ἀκόμη ἄλλοι λαοὶ κάθε εἶδος ἐθνικῆς των βιομηχανίας καὶ παραγωγῆς. Ὁ Τιμαρίων λέγει: Συρρεῖ γὰρ ἐπ' αὐτὴν (τὴν ἐμποροπανήγυριν) οὐ μόνον αὐτόχθων λαὸς καὶ ἰθαγενὴς ἀλλὰ πάντοθεν καὶ παντοῖος, Ἑλλήνων τῶν ἀπανταχοῦ, Μυσῶν τῶν παροικούντων, γένη παντοδαπὰ Ἰστροῦ μέχρι τῆς Σκυθικῆς, Καμπανῶν, Ἰβήρων, Ἰταλῶν, Λυσιτανῶν καὶ Κελτῶν τῶν ἐπέκεινα Ἀλπεων..»

Ἐκτὸς ὅμως τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐμποροπανηγύρεως, ὀργανοῦντο καὶ ἄλλαι μικροτέρας ἐκτάσεως, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας, αἱ ὁποῖαι φαίνεται νὰ εἶχον περισσότερον τοπικὸν χαρακτῆρα, ὅπως βεβαιοῦται ἀπὸ τοὺς συγχρόνους χρονογράφους. Ἐννοεῖται, ὅτι κατὰ τὰς ἐμποροπανηγύρεις ταύτας ἐπεκράτει παραδειγματικὴ τάξις καὶ πειθαρχία, οἱ δὲ μετέχοντες αὐτῆς ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ συμμορφοῦνται ἀπολύτως πρὸς τοὺς μυστηριοτάτους κανονισμοὺς τῆς Διοικήσεως. Δὲν γνωρίζομεν ἂν οἱ κανονισμοὶ Βασιλείου τοῦ Πορφυρογεννήτου (X αἰῶν) ἐφηρμοζοντο καὶ μετέπειτα. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τοῦ XII αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν ἐπεκράτησε σχετικὴ ἀταξία. Ὠραῖαι γυναῖκες ἀοιδοὶ καὶ

χορεύτριαι ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Συρίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τὴν Αἴγυπτον. Σῦροι καὶ Βυζαντινοὶ κάπηλοι δωροδοκοῦντες τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ἐπετύγχανον νὰ ἐγκαταστήσουν εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἐκθέσεως μεγάλα ταβερνεῖα, ὅπου ἐμεθύσκοντο καὶ ἀσχημονοῦσαν οἱ ξένοι ἔμποροι καὶ ἐπισκέπται καὶ αὐτοὶ οἱ Θεσσαλονικεῖς. Δι' αὐτό, λέγει ὁ Ἀθανάσιος Ἡουχαστής, (Χειρ. Μ. Ἀγ. Λαύρας φ. 138) ὁ τότε ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης (1306) ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀθανάσιον, παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως ἐπέμβῃ καὶ ἀξιῶσῃ ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον ΙΙ, τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν κανονισμῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπηγορεύετο ἡ λειτουργία τῶν καπηλείων μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν ταύτην ἀνετέθη εἰς εἰδικοὺς αὐτοκρατορικοὺς **Θ ε λ η μ á τ ο ρ α ς** νὰ ἐπιβλέπουν τὴν τάξιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποροπανηγύρεως, ὑπεχρῶθησαν δὲ τὰ κέντρα τῶν διασκεδάσεων νὰ πληρῶνουν εἰδικὸν φόρον ὅστις ἐλέγετο **Κ α π η λ ι á τ ι κ ο ν**.

Καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν καθ' αὐτὸ ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς πόλεως λέγομεν, ὅτι καθημέρινῶς αὕτη ἦτο τεραστία. Ὁ Γρηγορᾶς ἱστορεῖ πῶς οἱ Ρῶσσοι ἀπέστελλον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ἀλίπαστα, κηρὸν καὶ μαῦρο χαβιάρι. Ἡ Σερβία καὶ ἡ Βουλγαρία ἀπέστελλον τὰ γεωργικά τους εἶδη ἢ πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν ἢ πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς ἄλλους λιμένας καὶ οἱ βορειότεροι λαοὶ μετέφερον εἰς Θεσσαλονίκην ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐμπορικοστρατιωτικὴν ὁδὸν Βελιγραδίου ἢ τὴν ἄλλην τῆς Σόφιας τὰ ἐμπορεύσιμα εἶδη των. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐποχὴν δύναται νὰ εἴπη τις, ὅτι ὑπῆρχε ἓν μέγα δίκτυον συγκοινωνιῶν ἐξυπηρετοῦν ἀπολύτως τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου. Ἡ μεγάλη Ἐγνατία ὁδός, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Πουκεβίλ ἦτο ἀκόμη ἓν χρήσει καὶ κατὰ τὸν ΧΙΧ αἰῶνα, συνέδεε τὴν Ἰλλυρίαν μὲ τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐξυπηρετεῖ πλείστας Μακεδονικὰς πόλεις, ὅπως τὴν Πέλλαν καὶ ἄλλας.

Ἐκτὸς ὁμῶς τῆς μεγάλης ταύτης ὁδοῦ ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι αἰτίνες ἦγον ἀπὸ Θεσσαλονίκης πρὸς Βελιγράδιον, πρὸς Σόφιαν, πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν, πρὸς τὴν Θεσσαλίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Θεσσαλονίκη εἶχεν ἀποβῆ ὄχι μόνον ἐν *point terminus*, ἀλλὰ σπουδαιότατον κέντρον τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου.

Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον παρουσίαζεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Παχυμέρης διὰ τὴν κατάπτωσιν τοῦ ναυτικοῦ τοῦ Βυζαντίου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀφορῶν τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἀλλὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, τὸ ὁποῖον εἶχε χάσῃ πλέον τὴν παλαιὰν αἴγλην του. Ἄν ὁμῶς εἶχον παύσῃ τὰ ὑπερήφανα Βυζαντινὰ χελλάνα, ποῦ τόσην εἶχον προκαλέσῃ κατάπληξιν εἰς τοὺς Γερμανοὺς, ὅταν τὰ εἶδον διὰ πρώτην φορὰν περιπλέοντα τὴν Ἰταλίαν, νὰ περιφέρουν τὴν ὑπερήφανον Βυζαντινὴν σημαίαν, ὁ ἐμπορικὸς Βυζαντινὸς στόλος ἦτο ἀκμαιότατος. Ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης ἰδίως ἦτο γεμῆτος ἀπὸ ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ ἡ «ναυτικὴ συντεχνία» ἀπετέλει τὸ πλέον ζωηρὸν καὶ τὸ μᾶλλον κοινωνικῶς μορφωμένον στοιχεῖον τῆς πόλεως. Τὰ ξένα πλοῖα, ἅτινα κατέπλεον εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσ)νίκης, ὑφίσταντο αὐστηρὸν ναυτιλιακὸν καὶ τελωνειακὸν ἔλεγχον. Ἐξηκριβοῦτο ἀπολύτως ἡ ἐθνικότης των καὶ κατεμετροῦντο μὲ λεπτολόγον ἀκρίβειαν τὰ ἐμπορεύματά των. Διὰ τοὺς Ἑνετοὺς καὶ διὰ τοὺς Γενοβέζους ἐφηρμόζοντο εἰδικὰ τιμολόγια, συμφῶνως πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας εἶχον συνάψῃ οὔτοι κατὰ καιροὺς μὲ τοὺς Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου. Τὸ αὐτὸ ἴσχυε καὶ διὰ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ἰσπανοὺς.

Εἰς τὰς ἀρχὰς ὁμῶς τοῦ XIV αἰῶνος οἱ Γενοβέζοι ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐνοίαν τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνεκτικότητα τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλονίκης κατέλαβον τὴν καλλιτέραν θέσιν εἰς τὸν λιμένα

της, ἐνῶ τὸ ἀντίθετον συνέβαινε μὲ τοὺς Ἑνετοὺς, τοὺς ὁποίους ἀντιπαθοῦσε ὁ λαὸς καὶ παντοιοτρόπως ἠνώχλουν αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί. Εἰς μίαν στιγμὴν μάλιστα αἱ πιέσεις καὶ αἱ διώξεις ἐξίχθησαν μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε οἱ Ἑνετοὶ τῆς Θεσσαλονίκης διεμαρτυρήθησαν εἰς τὸν Βαῖλον τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας Magio Minotto, ὅστις εὗρίσκετο εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιδώσῃ ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διαβιβάζων ταῦτοχρόνως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του μακροσκελὲς σχετικὸν ὑπόμνημα. (Diplom. Veneto. La Mon Storici Αη σειρά V σελὶς 104, 164, 168).

Ἡ εὐνοία τῶν Παλαιολόγων πρὸς τοὺς Γενοβέζους, συνετέλεσεν, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσουν οὔτοι ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ζωὴν τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ νὰ λάβουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς κίνησιν. Εἰς τοιοῦτον δὲ σημεῖον ἔφθασαν οἱ Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες, ὥστε προέβησαν καὶ εἰς ἐδαφικὰς παραχωρήσεις πρὸς αὐτούς. Τοιοῦτοτρόπως οἱ Γενοβέζοι συνῆψαν συμβάσεις μετὰ τῶν Παλαιολόγων, μίαν κατὰ τὸ 1261 καὶ ἑτέραν κατὰ τὸ 1275 συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἐκτὸς τοῦ προνομίου τῆς ἐμπορικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν καθιδρυμάτων, εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ διατηροῦν μίαν Σ τ ο ἄ ν, οἴκημα διὰ τὸν πρόξενόν των, μέγαρον διὰ τὸ Διοικητικόν των Συμβούλιον, ἐκκλησίας καὶ λουτρά. Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἡ Κοινότης τῶν Γενοβέζων ἦτο πλουσιωτάτη καὶ ἀπετέλει τελείως ξεχωριστὴν καὶ ἀνεξάρτητον Διοίκησιν. Τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τῶν Θεσσαλονικέων παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς εὐκολίας διὰ τὴν ἄνετον ἐγκατάστασιν των καὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου των. Οἱ Γενοβέζοι ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτιμήσουν κατ' ἀξίαν τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς εὐνοίαν καὶ τάχιστα συνεκρούσθησαν πρὸς τοὺς Βυζαντινοὺς τοὺς ὁποίους καὶ κατενίκησαν παρὰ τὴν βοήθειαν τῶν Ἑνετῶν. (Κατακουζηνὸς IV II. 17 σελ.).

Ἡ νίκη ὅμως αὕτη δὲν ὠφέλησε τοὺς Γενοβέζους. Οἱ Θεσσαλονικεῖς καὶ γενικῶς ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Αὐτοκρατορίας ἐμίσησαν τοὺς Γενοβέζους, πρᾶγμα ποῦ ἔσπευσαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ Ἑνετοὶ παραδοκοῦντες μίαν τοιαύτην εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκτοπίσουν ἀπὸ τὰς Βυζαντινὰς ἀγορὰς τοὺς εὐνοουμένους Γενοβέζους.

Χάρις λοιπὸν εἰς τὴν προκλητικὴν στάσιν τῶν Γενοβέζων καὶ τὰ ἐπακολούθησαντα γεγονότα, οἱ Ἑνετοὶ ἀπέκτησαν σχετικὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας κατὰ τὸ 1322. Ὄποτε ἐπετράπη εἰς αὐτοὺς νὰ ἀγοράζουν Βουλγαρικὸν ἢ Σερβικὸν σίτον, μεγάλαι ποσότητες τοῦ ὁποίου εὐρίσκοντο πάντοτε ὑπὸ διημετακόμισιν εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας τοῦ λιμένος. Κατὰ τὸ δεύτερον ὅμως ἡμῖσι τοῦ XIV αἰῶνος οἱ Ἑνετοὶ ἠννοήθησαν περισσότερον, ὁ Τουρκικὸς κίνδυνος καθίστατο ὄλονέν μεγαλύτερος καὶ ἡ Ἑνετία ἦτο τότε δύναμις ἰσχυρά. Αἱ Βυζαντιναὶ πόλεις μία μία ὑπέκυπτον εἰς τὴν κυριαρχίαν των. Μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑνετῶν οἱ χριστιανοὶ προτιμοῦσαν τοὺς τελευταίους τοὺς ὁποίους ἐδέχοντο ὡς ὑπερασπιστὰς ἐντὸς τῶν τειχῶν των. Τοιοῦτοτρόπως ἐξέλειπε βαθμηδὸν ἡ παλαιὰ ἀντιπάθεια πρὸς τοὺς Ἑνετοὺς κατὰ δὲ τὸ 1423 οἱ Θεσσαλονικεῖς παρέδωσαν τὴν πόλιν εἰς αὐτοὺς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι χάρις εἰς τὴν Ἑνετικὴν συνδρομὴν θὰ ἠδύναντο νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Ἰσλάμ.

Ποία ὅμως ἦτο ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους :

Ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου μας κ. Π. Κοντὸς εἰς ἐκδοθὲν βιβλίον του «Ἑλληνικὴ Λασικὴ Ἱστορία ἀπὸ οἰκονομικῆς, πολιτικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀπόψεως» παραδέχεται, ὅτι τὸ Βυζάντιον ἠκολούθει πολιτικὴν **Κρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ**, μὲ προστατευτικὴν καὶ μονοπωλιακὴν ἀπόχρωσιν, ἐπεμβαῖνον εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐμπορίου, τῆς Ἰδιομηχανίας καὶ τῆς κινήσεως ἐν γένει τοῦ πληθυσμοῦ. Τοιοῦτοτρόπως ἔν ἐκ τῶν καθηκόντων

αἴτινα εἶχεν ὁ κουέστωρ (Αὐτοκρατορικός Σύμβουλος, Ὑπουργός) ἦτο καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἐπιστρέφουν τὸ ταχύτερον εἰς τὰ ἔργα των οἱ χωρικοί, οἵτινες κατήρχοντο εἰς τὰς πόλεις.

Κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς λοιπὸν χρόνους τὸ ἐμπόριον, παρὰ τὴν ἀρχικὴν ἐλαττωματικὴν του μορφήν, ἦτο ζωηρότατον εἰς τὰς διαφόρους πόλεις καὶ κυρίως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Χάρις εἰς αὐτὸ τὸ Βυζαντινὸν Κράτος κατώρθωσε νὰ ἔχῃ μεγάλας προσόδους. Ὑπολογίζεται, ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ὑπερέβαινον τὰ 650 ἑκατομ. χρυσῶν φράγκων ἑτησίως, ποσὸν ἀντιπροσωπεῦον 45 δισεκατομμύρια σημερινῶν δραχμ. Ἡ Θεσσαλονίκη ἦτο ἐκείνη ἣ ὁποία προσέφερε τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων. ▀

Ν. Φ.

7. Οὐρανίου = Ἰωάννου μοναχοῦ

Μελίσσα.

Ἰ. Αδαμαντίος (ἐν Πρακτ. 1909 ἔς ἀρχ. Μαριάζ σ. 263,
αριθμῆ κερύγραμμα ἔς Μ. Μεταμορφώσεως 442,
τοῦ Βαρλαάμ 224. ἀγ. Στεφανον 72, Ρουσαῖν
50 ἀγ. Τριόδα 41 (αἰσπερι καὶ ἰατροσοφία)
ὁ Ν. Βεῖνς. ἔς Μ. Μεταμορφώσεως 610, τοῦ Βερ-
λαάμ 269, τῆ ἀγ. Στεφάνου 103 τοῦ Ρουσαῖν 52
ἔς ἀγ. Τριόδα 47 τῆ ἀγ. Νικοχὰς τῆ Αἰωσανοῦ 43.
"Βυζαντινὸν Β." (1911-1912) κ. 244.

(Ιστορία Μυτιλήρων)

Κόπια ἐν γαμῆρ᾽ αὐτῷ τῷ βελγίοντι· εἰς χαρὰ βρωδὶ ἐν ἀδελφότη-
τος ἁγίου Μωϋσίου, καὶ ἐπισημοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ Γραμμῆ.

Ἐς δὲξαν Θεοῦ καὶ Ἰανουαρίου, ἀχολῶ! (Ακαδημία Αθ.)
μυτιλήρων φημιστῶν ἐν Ἰπριάτων.

σ. 4 ἄρ. 15. Ἄκουσιν καὶ δίδουσι καὶ ἀδελφόντων, καὶ πατρῶν καὶ τοῦ Μωρασιῶν.
οἷον δούσιον ἐξάδα ἰσχυρίων καὶ Ἰπριάτων ἐν ἀκαδημία μου, καὶ ἰα-
ρὸν δάναρον μου Δουλιάρη διὰ τῆς... δίδουσι καὶ ἰσχυρίων καὶ ἰσχυρίων.
καὶ διὰ καὶ πρᾶξιν ἐν τῷ ἰσχυρίων καὶ ἰσχυρίων Μωρασιῶν, ἐὰν καὶ ἐν
μυτιλήρων αἰωνίῳ.

σ. 5. ἄρ. 16. Ἄκουσιν ἰσχυρίων καὶ ἐν τῷ ἰσχυρίων Μωρασιῶν καὶ ἰσχυρίων.
καὶ οἱ τοῖς δούσιον, καὶ ἐν τῷ ἰσχυρίων καὶ ἐν τῷ ἰσχυρίων καὶ
δίδουσι καὶ ἰσχυρίων Μωρασιῶν, καὶ ἀδελφόντων καὶ ἰσχυρίων
ἐπὶ Δουλιάρη διὰ τῆς (αἱ Μωραῖοι Βαρχαῖοι, Ρουδοῖοι, Μυτιλήρων
καὶ ἄλλοι δούσιον)... διὰ καὶ ἔχουσι καὶ ἰσχυρίων αἰωνίῳ.

Kud. Bapla. ay.

203. Corak. Yai.

Arach. 205

Topdir

195 Xpooob-

Don. 19

26 by 20

20. 100

142 N. 2000

peony 11 Mand

20 by 10 by 3 by

20 by 10 by 3 by

20 by 10 by 3 by

20 by 10 by 3 by

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000

2

Αφαιρέσει τις βιβλίες
μαρτυρίας βασιλείας . 1. 576
καὶ βιβλίων ὑψηλῆς κοινῆς

λαοῦ καὶ χαρῶν καὶ
προσφορῶν ἐν κεφαλῶν
(Προφήτα)

Παοιστῆα καὶ ἐπὶ τὰ ποσῶν
ἢ δροσῶν (ἡάνα)

Ἐπιτοὶ εἰς τὰς ψυχὰς
καὶ τὸν πνεῦμα καὶ τὸν
πνεῦμα καὶ τὸν

ἀνθρώπων ἐν βασιλείᾳ
καὶ ἀνιστορῆσιν ὁ ἀδανός
πῶς καὶ δὲ καὶ τὸν οὐ-
κὲν τὸν πνεῦμα καὶ τὸν
καὶ τὸν πνεῦμα καὶ τὸν
καὶ τὸν πνεῦμα καὶ τὸν
καὶ τὸν πνεῦμα καὶ τὸν

1000. ἀουζῶν
ἐκείνων καὶ τὰς

δοῦναι
Ὀ: ἰσπὶ σπῶν τῶν
ἐν τῇ τῶν τῶν

ἐν τῇ τῶν τῶν
καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν

καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν
καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν

222. ἰσπὶ τῶν τῶν

καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν
καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν

καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν

καὶ ἰσπὶ τῶν τῶν

accollo / in egg
Tapi ke bu drool
Tuan sapan leaf
dpx. di bu banyas
vior drool woor
stoutal

Accolodis opda
offis laur woyon
- banyas dex
dopion
niperas dex woz
nuu woyon woy
Apop es ray woy
wioo woyon woy
Tidk idk idk

peppunay woy dro
abu sapan purjan
di woy woyon woy
punas papigan
nawoy

repludis repludis
repludis repludis
repludis repludis
repludis repludis
repludis repludis

partii u lo woy woy
repludis repludis
repludis repludis
repludis repludis
repludis repludis

1. Παραγωγή

Παραγωγή
Προϊόντων
Ποσότητα
~~Ποσότητα~~

Ποσότητα
Προϊόντων
Ποσότητα
Ποσότητα

Ποσότητα
Ποσότητα

1. Χρόνος
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα

Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα

Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα
Ποσότητα

1890. 1891. 1892. 1893.

1894. 1895. 1896. 1897.

1898. 1899. 1900. 1901.

1902. 1903. 1904. 1905.

1906. 1907. 1908. 1909.

1910. 1911. 1912. 1913.

1914. 1915. 1916. 1917.

1918. 1919. 1920. 1921.

1922. 1923. 1924. 1925.

1926. 1927. 1928. 1929.

1930. 1931. 1932. 1933.

1934. 1935. 1936. 1937.

1938. 1939. 1940. 1941.

1892. 1893. 1894. 1895.

1896. 1897. 1898. 1899.

1900. 1901. 1902. 1903.

1904. 1905. 1906. 1907.

1908. 1909. 1910. 1911.

1912. 1913. 1914. 1915.

1916. 1917. 1918. 1919.

1920. 1921. 1922. 1923.

1924. 1925. 1926. 1927.

1928. 1929. 1930. 1931.

1932. 1933. 1934. 1935.

1936. 1937. 1938. 1939.

1940. 1941. 1942. 1943.

1944. 1945. 1946. 1947.

Αφικόν εφρασιολογία
δὲ, ἢ ἱφρασιολογία.
ἀφικόν (ἀφικόν) ἢ
ἀφικόν (ἀφικόν) ἢ

Ο Ἰστος ἐφρασιολογίας
ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ

ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ

Ἰστος ἐφρασιολογίας
Ἰστος ἐφρασιολογίας
Ἰστος ἐφρασιολογίας

ἢ ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ

ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ
ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ

ἢ ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ
ἢ ἐφρασιολογίας ἢ

30 4m 1323

31 2 19m 120

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

305, 1000, 1000, 1000

Множество 1977

Множество в Множестве
в Множестве

Множество в Множестве
в Множестве

в Множестве
в Множестве

в Множестве

в Множестве

в Множестве

9 6π 17 πορραει

ἐν τῷ ἁγ. Σπυριδίου
ον του αγ. Σπυριδίου.
Σουδεν ἰσως τοῦ πορ
ραου.

ὁ πάναγιος ἕδρι,
ὡς ναῦς τοῦ ἁγίου ἔ
νδριζου αφοδίζου
πρωτομαρτυρα ἔ
ερχιδκαυτων ἕδρι
φου ἔσπεριδη ελα
σηροφμεῦ ἔσφιδου
εραβὶ λῶ αναορτωβ
του μαδου του φεας
ερωτου αθηρατων
προβουαχου ἔσφου

ΕΡΩΤΗΤ. ΧΑΡΤΗΣ ΔΕ
ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ ΝΕΟΣ ΔΕ
ΔΙΟΝΕΩΝ Η ΜΕΤΕΝ
ΟΡΘΩΝ ΕΩΘΗ ΕΡΩΤΗ
ΕΙ ΔΕ ΔΑΧΑΡΤΑ ΝΥΠΙ
ΑΝΤΙΩΣ ΕΠΟΔΩΝ
ΕΡΩΤΗΤ. ΤΩΝ ΕΡΩΤΗ
ΠΑΝ ΕΙ ΔΕ ΝΥΠΙΩΣ
ΟΡΘΩΝ ΑΝΤΙΩΣ
ΕΡΩΤΗΤ.

ΔΙΟΝΕΩΝ ΤΩ ΝΥΠΙ
ΕΡΩΤΗΤ. ΔΑΧΑΡΤΗ
Η ΜΕΤΕΝ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗ
ΕΡΩΤΗΤ. Η ΜΕΤΕΝ
Η ΜΕΤΕΝ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗ
ΕΡΩΤΗΤ. Η ΜΕΤΕΝ
ΕΡΩΤΗΤ. Η ΜΕΤΕΝ

ΠΙΟΥ ΙΣΟΠΟΡΕΧΟΥ. ΠΥ-
ΡΑΡΕΒΕΒΑΙΡΑ ΑΝΑ-
ΝΥΠΙΩΝ Η ΜΕΤΕΝ
ΜΕ ΝΥΠΙΩΣ ΔΙΟΝΕΩΝ
ΜΕ Η ΜΕΤΕΝ. ΣΤΟΙΧΕΙ
ΝΥ ΑΝΤΙΩΣ ΔΕ ΤΩΝ ΜΕ-
ΠΙΩΣ ΝΥΠΙΩΣ ΝΥΠΙΩΣ
ΕΙ ΔΕ ΑΝΤΙΩΣ ΝΥΠΙΩΣ.
ΕΡΩΤΗΤ. ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ

ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ ΝΥΠΙΩΣ
ΕΡΩΤΗΤ. ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ
(1) ΙΣΟΠΟΡΕΧΟΥ.
ΝΥΠΙΩΣ ΝΥΠΙΩΣ
ΕΡΩΤΗΤ. ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ
ΕΡΩΤΗΤ. ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ
ΕΡΩΤΗΤ. ΤΩ ΝΥΠΙΩΣ

09 of the 1911-12

1881-82

1882-83

1883-84

1884-85

1885-86

1886-87

1887-88

1888-89

1889-90

1890-91

1891-92

1892-93

1893-94

1894-95

1895-96

1896-97

1897-98

1898-99

1899-00

1900-01

1901-02

1902-03

Step: Ados u eore
u' eod.
Lur E. A. ap 42

Arulipa 6- $\frac{1}{2}$ -2
& l'w' A'oxa
poyan

Arorawug o eapoi-
no'p'w'f'ung w'ob k.
K'ab'k' E'w'at'w'w'
t'p'p'ox'w'w'at'183
181.13, 14.181

u' n'p'w'f'ur u'
orde of g'w'ob'c
M'ow' u'w'p'w'

e'p'w'w'is w'ob
E'loy 3'3'3'. 109
v'1'p'w'f'w'p'w'

u. w'v. A.
H'ap'w'w'ob'c
u' w'ary' w'p'e
A'w'p'w'w'ic e'p'w'w'

E'w'w'w'w'w'w'w'
o'ray' 2' w'p'w'w'w'

Министерство Зем. Д. (1882)
С. 241 осп. 1882
Департамент А. Д. Мин.
Секретарь

Зем. Д. 4 к. 11

№ 100
Закон 9-10

Тайн

Зем. Д. 4 к. 11

№ 100

Зем. Д. 4 к. 11

№ 100

Почта

Секретарь
в деп. Мин.

Ведомств
Департамент

Министерство

Зем. Д.

№ 100

Секретарь

ds. oibog 5020 50
102500 5020 50
102500 5020 50
102500 5020 50
102500 5020 50

Superior

~~Superior~~

Superior

Superior

Superior

Superior

Superior

Superior

Superior

Superior

Superior

Πελοπόννησος
Πειραιάς
Μαγνησία
Αργολίδα
Ψαράδες
Αιτωλία
Μεσσηνία
Κρήνη
Βίαια

Ποσειδώνος
Και ο εβριμύς
Εξ αχθών
Εξ καλαμίνης
Α. Ινδ. 16'
Και ο υπηρωπύς
~~ΕΑ~~ Αμφύπυς
Αργολίδα
Εξ ΑΧ84
Ποσειδώνος
Αδελφών
Εβριμύς
Αμφύπυς
Εξ ΑΧ84
Ποσειδώνος
Αδελφών
Εβριμύς
Αμφύπυς
Εξ ΑΧ84

13 H 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

Nov. 11. 1897

Dr. W. W. Wood

Temp. - 11.5

18.5 at 11.5

18.5 at 11.5

18.5 at 11.5

18.5 at 11.5

18.5 at 11.5

Акоп! Пап! Змс нара
савоу ру-бедн.
Зип-над'вопору.

он поон ерпору-воо

А. Назаров.
Акоп! Пап!
савоу